

30.1.2015

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 0762/2011, ko *Fédération Autonome des Sapeurs-pompiers professionnels et des personnels administratifs, techniques et spécialisés* vārdā iesniedza Francijas valstspiederīgais *André Goretti*, par Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem iespējamām pārkāpumiem

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs apgalvo, ka Francija pārkāpj Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK noteikumus par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem. Lūgumraksta iesniedzējs apgalvo, ka valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbiniekiem atbilstoši valsts noteikumiem tiek piemērota atšķirīga nostrādāto stundu aprēķināšanas metode atkarībā no attiecīgās darbības intensitātes. Šie noteikumi, kuros paredzēts līdzvērtīguma princips, tika ieviesti valsts tiesību aktos par profesionālo ugunsdzēsēju darba laiku. Tādējādi tā vietā, lai strādātu 1607 nosacītās darba stundas gadā, lielākā daļa valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieku strādā no 2160 līdz 2400 stundām gadā, kas saskaņā ar iepriekš minēto direktīvu ir nelikumīgi.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2011. gada 15. novembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 216. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2012. gada 24. oktobrī

Lūgumraksta iesniedzējs norāda, ka Francijas tiesību akti, kas reglamentē profesionālo ugunsdzēsēju (*les sapeurs-pompiers professionnels*) darba laiku, nav saderīgi ar Darba laika direktīvas (Direktīva 2003/88/EK) prasībām. Saskaņā ar lūgumrakstā minētajiem tiesību

aktiem ugunsdzēsēju darba laiku var organizēt 24 stundu ilgās nepārtrauktās dežūras maiņās (*gardes*), kuru laikā viņiem ir jāatrodas darba vietā un jābūt gataviem izsaukuma gadījumā sniegt pakalpojumus. Profesionālos ugunsdzēsējus var faktiski norīkot strādāt vairākās šādās maiņās, kā rezultātā kopējais darba laiks ir no 2160 līdz 2400 darba stundām gadā.

Darba laika direktīvas 6. pantā noteikts:

„Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērota vajadzība aizsargāt darba ņēmēju drošību un veselību:

*(b) vidējais darba laiks katram septiņu darba dienu laikposmam, ietverot virsstundu darba laiku, nepārsniedz 48 stundas”.*¹

Visus laikposmus, kuros darbiniekam ir fiziski jāatrodas darba vietā un jābūt pieejamam darba devējam, lai varētu sniegt pakalpojumus, ir pilnībā jāieskaita darba laikā atbilstoši direktīvas 6. panta mērķiem.²

Direktīvas 16. pants paredz, ka ikgadējā atvaļinājuma laikposmus (četras nedēļas), kas piešķirti saskaņā ar 7. pantu, neietver, un tie ir neitrāli, kad aprēķina maksimālo darba laiku (48 stundas).

Ņemot vērā 16. pantu, maksimālais darba laiks nedēļā — 48 stundas — ir vienlīdzīgs vidēji 2304 stundām gadā. Attiecīgi, darba laiks līdz 2400 stundām gadā nepārprotami pārsniedz direktīvā noteikto vidējo darba laiku nedēļā, kas nedrīkst pārsniegt 48 stundas.

Turklāt direktīvā paredzēts, ka nedēļas darba laiku var vidēji aprēķināt laikposmam, kas nepārsniedz četrus mēnešus (vai, pieļaujot atkāpes dažu darbību, tostarp ugunsdzēsēju, gadījumā, — 6 mēnešus). Vidējo vērtību nevar aprēķināt laikposmam, kas ilgāks par vienu gadu, ja vien tas nav paredzēts sociālo partneru nolīgumos.³

Saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju valsts tiesību akti, kas minēti lūgumrakstā, nav saskanīgi ar direktīvu.

Secinājums

Komisija ir informēta par lūgumrakstā norādītajiem faktiem attiecībā uz Francijas tiesību aktu un prakses atbilstību un ir jau reģistrējusi sūdzību par šo problēmu.

Komisija patur tiesības pieņemt lēmumus, ko tā, pamatojoties uz sūdzību analīzi, uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu ES tiesību aktu piemērošanu. Komisijas dienesti informēs Parlamentu par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz šo lūgumrakstu.

¹ Lūgumrakstā arī minēts darba laika ierobežojums — 35 stundas nedēļā, taču tas nav noteikts minētajā direktīvā, kurā ir paredzēti tikai minimālie ES noteikumi (dalībvalstis var brīvi izvēlēties piemērot labvēlīgākus noteikumus).

² Spriedums lietā C-303/98 *SIMAP*, C-151/02 *Jaeger* un C-14/04 *Dellas*.

³ Direktīvas 2003/88/EK 16. panta b) apakšpunkts, 17. panta 3. punkts un 19. pants.

4. Komisijas atbilde (REV), kas saņemta 2014. gada 31. janvārī

Savā iepriekšējā paziņojumā Komisija informēja Parlamentu, ka saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju, tā uzskata, ka lūgumrakstā minētie valsts tiesību akti nav saskaņoti ar Darba laika direktīvu.

Komisija 2012. gadā aicināja Francijas iestādes sniegt komentārus par konstatētajām nesaskaņotības problēmām. Francijas iestādes 2012. gada decembrī informēja Komisiju par nodomu grozīt piemērojamo tiesību aktu (2001. gada 31. decembra *Dekrētu Nr. 2001-1382*), lai nodrošinātu tā atbilstību ES tiesībām. Saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju šis process pašlaik tiek veikts. Komisija lems par nākamajiem procedūras posmiem, pamatojoties uz Komisijas dienestu analīzi par attiecīgajiem noteikumiem, pēc tās publicēšanas. Komisijas dienesti informēs Parlamentu par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz šo lūgumrakstu.

5. Komisijas atbilde (REV II), kas saņemta 2014. gada 31. janvārī

Savā iepriekšējā paziņojumā par šo lūgumrakstu Komisija informēja Parlamentu, ka saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju, tā uzskata, ka lūgumrakstā minētie valsts tiesību akti nav saskaņoti ar Darba laika direktīvu.

Komisija 2012. gadā aicināja Francijas iestādes sniegt komentārus par konstatētajām nesaskaņotības problēmām. Francijas iestādes 2012. gada decembrī informēja Komisiju par nodomu grozīt piemērojamo tiesību aktu (2001. gada 31. decembra *Dekrētu Nr. 2001-1382*), lai nodrošinātu tā atbilstību ES tiesībām.

Francijas izsludinātais grozītais dekrēts tika pieņemts 2013. gada 18. decembrī un 2013. gada 20. decembrī publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*. Ar minēto dekrētu ir novērstas turpmāk uzskaitītās neatbilstības.

- Atsauces periods nedēļas vidējā darba laika aprēķināšanai tagad ir 6 mēneši, nevis 12 mēneši, kā tas bija iepriekš, un tā kā ar jauno dekrētu ir noteikts darba laika maksimālais ilgums, tad vidējais darba laiks nedēļā tagad ir 47 stundas (līdz šim tas bija vidēji 52–54 stundas). Šie grozījumi stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.
- Ir atcelta iespēja paaugstināt darba laiku ugunsdzēsējiem, kuri ir nodrošināti ar dzīvojamo platību (un kuru darba laiks var pārsniegt 48 stundas nedēļā), un tagad viņu darba apstākļi ir tādi paši kā ugunsdzēsējiem, kuriem šāda platība nav piešķirta. Šis grozījums stāties spēkā 2016. gada 1. jūlijā, lai būtu pietiekami daudz laika izdarīt atsevišķus būtiskus reorganizācijas pasākumus, kas būs vajadzīgi, lai nodrošinātu šā grozījuma īstenošanu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija 2014. gada 20. februārī nolēma attiecīgo pienākumu neizpildes procedūru slēgt.